

HÓLMGONGA

AKRAR AR

ur ikki sleppa framat at gagnnýta.

– Vit tosa ikki um at taka vinningin frá fyrirkunum, men vit tosa um at skúma tilfeingisrentuna oman av vinninginum, tí hana eiga vit øll í Føroyum.

– Sjálvandi skal vinnan fáa fult ræðið á tí van-liga vinnininginum og sjálvandi skulu fyrirkur verða sterkar. Men royndir kring allan heimin hava víst okkum, hvussu lívshættisligt tað er, tá ið alt búskaparligt vald savnast á nøkrum hondum, sigur tingmaðurin fyri Tjóðveldi.

– Og sum stóðan er í Føroyum, er gongdin tann, at føroyska fiskivinnan verður savnað á alt færri hondum, leggur hann afturat.

– Men tað er ikki rætt, at øll sleppa framat, tí tey, sum upprunaliga hava fingið loyvi fyri einki, hava ein stóran fyrimun í kappingini.

Eín óbrúkilig skipan

Ingolf S. Olsen sigur, at tað, at fiskivinnan hongur við afturpartinum í vatnskorpuni, er nettupp prógv fyri, at skipanin, vit nú hava, er óbrúkilig, sigur hann.

– Tí skulu vit hava eina uppboðssølu, sum gevur fleiri høvi til at royna seg, sigur hann. Spurningurin er so, hvussu hon skal skipast, tí sjálvur er hann ikki serliga heitur fyri at selja alt á uppboði, har rættindini bara eru galdandi í stutta tíð.

Men hann sigur, at tað eru óendaliga nógvir

møguleikar at skrúva eina uppboðssøla saman upp á. Ein skipan kann vera, at ein lítil partur verður seldur í uppboðið. Tað kann eisini vera ein partur av skipanini, at so hvørt, loyvi verða latin inn, verða tey seld aftur á uppboði.

– Tað hevur avgerandi týðning, at vit fáa sum mest burtur úr okkara fiskivinnu tí eisini framyvir skal hon vera tann mjólk-kúgvinn, sum skal figgja okkara vælferðarsamfelag, sigur hann.

– Tí er neyðugt, at ein nýggj fiskivinnuskipan staðfestir, at fiskiríkið er ogn Føroya fólks. Tað er eisini neyðugt, at fleiri sleppa at bjóða seg framat, og tað, vit fáa burtur úr, skal bítast rættvísari. Samstundis skal fiskivinnan vera burðardýgg og tilfeingið vit eiga, at virðisøkjast nóg meiri enn tað verður í dag, og tað skal alt á fiskinum skal koma til gagnnýtast.

– Samstundis skal ein nýggj fiskivinnuskipan tryggja, at virksema er kring um í landinum.

– Skulu vit kunna ráða í egnum landi, er tað ein fortreyt, at vit hava eina sterka fiskivinnu, sum er varandi og stóðugt, og sum kastar nóg nóg av sær til at vera eitt føroyskt fullveldi

Rinda føroyingum pengar fyri at fáa vald

Tað er bláoygt at halda, at tað er bara tí at vit eru so fitt, at vit fáa eina ríkisveiting úr Danmark á hvørjum ári

Áki Bertholdsen

– Vit fáa ikki ríkisveiting úr Danmark tí at vit eru so fitt.

Tað staðfestir Kaj Leo Holm Johannesen, løgtingsmaður fyri Sambandsflokkinn, og fyrrverandi lögmaður.

Í hóskvøldið bjóðaði Unga Tjóðveldi honum í eina politiska holmgongu við formannin í Tjóðveldi, Høgna Hoydal um fullveldisspurningin.

Og har staðfesti Kaj Leo Holm Johannesen, at tey árinu hann var lögmaður, vóru tað tveir danskir uttanríkisráðharrar, sum váttaðu fyri honum, at tað er ikki av ongum, at danska stjórnin hvørt á rindar føroyingum eina ávísu upphædd í ríkisveiting.

– Tað er ein politisk avgerð, danir hava tikið fyri at styrkja Danmark í altjóða høpi, segði Kaj Leo Holm Johannesen.

– Tað er yvirhøvur ikki soleiðis, at vit vit nakað fyri einki, legði hann afturat.

Spældi ikki ferðamann

Kaj Leo Holm Johannesen gjørdi eisini púra greitt, at tá ið amerikanski herflotaráðharrin var her á jóansøku,

– Vit eru nógv meiri verd enn tær góðar sekshundrað milliónirnar, vit fáa í ríkisveiting frá Danmark, sigur Kaj Leo Holm Johannesen

var tað ikki fyri at spæla ferðamann.

– Hann kom yvirhøvur ikki higar á nakra kurteisvitjan, sum hann annars

hevur greitt almenninginum frá, sigur fyrrverandi lögmaður.

Sambandsmaðurin staðfestir, at Føroyar hava her-

másligan týðning, og hann hevur ongantíð verið størri, enn hann er nú, og fer at verða enn størri í framtíðini.

– Tað er ein stóða, vit avgjørt eiga at gagnnýta, staðfestir Kaj Leo Holm Johannesen.

Hann ivast ikki í, at vit eru nógv meiri verd enn tær góðar sekshundrað milliónirnar, vit fáa í ríkisveiting frá Danmark.

Men hvussu stórt virðið er, er ein samráðingarspurningur, legði hann afturat.

Høgna Hoydal undrast á, hví Sambandsflokkurin selir okkum so biliga, tá ið hann heldur, at vit eru nógv meiri verd, og tá ið hann heldur, at Føroyar eru frægast farnar við at hoyra undir eitt annað land.

– Skal tað vera ein spurningur um at selja seg til hægstbjóðandi, kundu vit allarhelst fingið 10-20 milliardir um árið frá USA, Japan, Suðurkorea, ella onkrum øðrum landi. Men júst hetta vísir, hvussu stórt virðið er í fullveldinum, tí fáa vit fullveldi, kunnu vit samráðast við tey vit vilja um avtalur av øllum handa slag, helt Høgna Hoydal.